

For det tredje vil der komme til at mangle 3 mia. kr. ekstra i statskassen. Det er uklart, hvor disse penge skal hentes. Socialistisk Folkeparti frygter, at det bliver de økonomisk dårligst stillede, der kommer til at betale i form af f.eks. offentlige besparelser eller forhøjede a-kassebidrag.

For det fjerde vil priserne efter Socialistisk Folkepartis opfattelse med sikkerhed stige, selv om det påstås, at prisniveauet i gennemsnit vil være uændret. Importvarerne vil selvfølgelig stige, men tidligere erfaringer viser, at afgiftslempelserne ikke vil betyde tilsvarende prisfald.

For det femte har udvalgsarbejdet klart afsløret, at mindre erhvervsdrivende med ingen eller få ansatte i vid udstrækning bliver belastet af afgiftsomlægningen, hvorved omlægningen medfører yderligere monopoltendenser.

Såfremt Socialistisk Folkeparti skulle medvirke til en omlægning af arbejdsgiverafgifterne fra ansatte til værditilvækst, ville dette forudsætte:

- a) højere bagatelgrænse af hensyn til de mindre erhvervsdrivende,
- b) reallønssikring gennem en effektiv priskontrol,
- c) en væsentlig forhøjelse af afgifterne i den finansielle sektor og
- d) investeringsgaranti gennem de ansattes øgede indflydelse på produktionen.

Et *andet mindretal* (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) ønsker, at lovforslaget efter 2. behandling henvises til fornyet behandling i udvalget. Der er under udvalgsarbejdet afsløret så store administrative vanskeligheder, at det bør give anledning til ændringer.

Endvidere er det en forudsætning for mindretallets medvirken, at der indføres lettelser i de byrder, man efter lovforslaget har pålagt de små virksomheder med under 5 ansatte.

De små virksomheder udsættes ved det foreliggende lovforslag for en urimelig konkurrenceforvridning i forholdet til virksomheder med flere ansatte inden for samme branche.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og bemærker:

Lovforslaget går ud på at udskrive en afgift på momsgrundlaget. Uimponerede læsere kan hurtigt indse, at det er ensbetydende med en momsforhøjelse.

Det går Fremskridtspartiet imod. Og ondt gøres værre, når en del af momsen skal opkræves via et nyoprettet særbureaukrati.

Pengene fra den nye moms skal ikke anvendes til forstandige skattnedsættelser, til tilbagebetaling af statsgæld eller til mere i folkepen-sion eller til sygehusudgifter. I stedet vil folketingsflertallet øremærke den nye skatteindtægt på over 7 mia. kr. (regeringen siger 9,2) og endnu flere milliarder (i alt 12,6 mia. kr.) til at skævvride det ligevægtsforhold, hvorpå erhvervenes nuværende konkurrence udfolder sig, voldsomme forskubninger til fordel for de store virksomheder med mange ansatte til skade for småvirksomheder og højteknologiske firmaer, der inden dette overfald havde fremtiden for sig. En sådan uro har dansk erhvervsliv ikke brug for nu. Konkursernes virkninger vil sprede sig og vil rive andre virksomheder omkuld, som ellers lige kunne klare sig trods de svækkelser, de har været ude for i de sidste års skatteplyndringstogter og bureaukratiseringer, som i stigende fart har præget firkantregeringens epoke. Nu er det så galt fat med patienten Danmark, at den dårlig kan tage en operation som den, regeringen foreslog den 9. december 1987.

Nøglepersonerne, for at Danmark kan komme ud af den folketingsskabte katastrofe, er erhvervslivets ledere. De skal hele tiden kunne være på forkant med den rivende udvikling. Det kræver fleksibilitet, stadig ajourført kvalitetssans og tilpasning af produktiviteten (omkostningsbegrænsning pr. produceret enhed).

Folketingets opgave er at undlade at besvære dette aldeles afgørende erhvervslederjob. Derfor skal Folketinget ophæve erhvervsrestriktioner, sænke skattetrykket, frisætte arbejdskraft til produktionen og undlade bessermachen, der røver kostbar tid, kræfter og ro fra erhvervslederne.